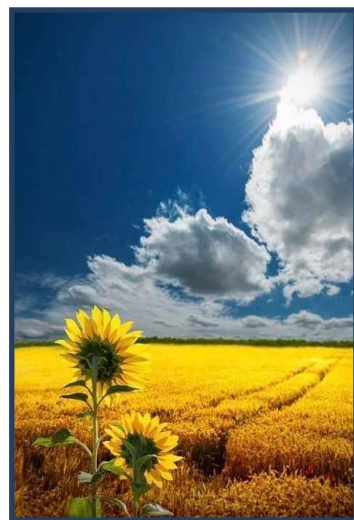
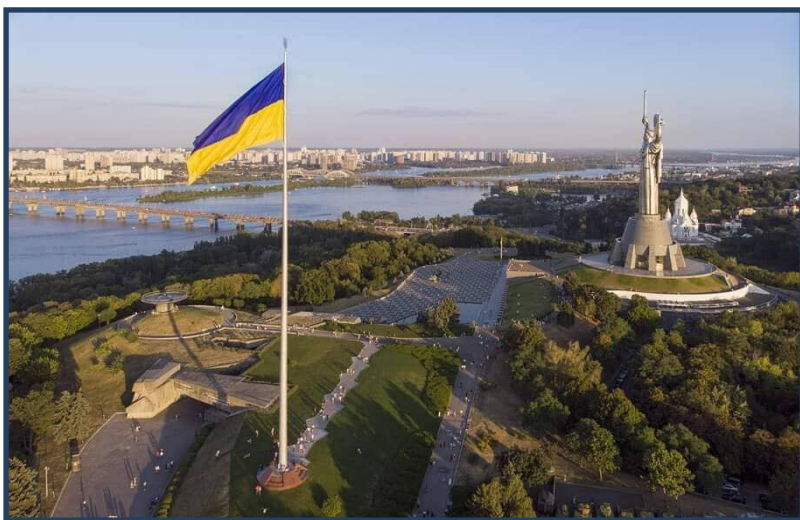

Dobrý den, drahý sbore «ARCHA» !

24. srpna oslavila naše země Den nezávislosti! Letos je to pro nás zvláštní den – 31 let od odchodu Ukrajiny ze SSSR. Cesta ke svobodě se ukázala být tak těžká, krvavá... a všichni naši lidé nyní směřují k dlouho očekávané svobodě. Ve vládě, stejně jako ve vedení armády, bylo mnoho proruských lidí. Proto bylo v roce 2014 předáno tolik měst a území. Za posledních 400 let Rusko systematicky ničilo ukrajinský jazyk a ukrajinskou kulturu. Mnoho lidí z Ruska bylo přesídleno na Ukrajinu místo těch Ukrajinců, kteří byli posláni na Sibiř do exilu. Putin chtěl za 3 dny dobýt Kyjev a uspořádat průvod na naší hlavní ulici v našem hlavním městě - na Chreščatyku. Jeho vojáci přijeli v tancích, vstoupili do naší země jako zloději, v noci, vzali si s sebou slavnostní uniformy... ale tyto plány se nenaplnily. Dnes je na Chreščatyku přehlídka spáleného ruského vybavení. Prošla jsem kolem těchto vražedných zbraní a slzy tekly samy od sebe, úplně mi puklo srdce z toho, co jsem viděla. Ptala jsem se sama sebe, kolik našich vojáků a civilistů bylo zabito těmito zbraněmi?

Kolik odvahy, chabrosti a lásky k vlasti mají naši vojáci, když vzdorují té obrovské hordě. Naši vojáci se nevzdávají bez boje, ani metr naší země. Ukrajinci moc dobře vědí, co je «pyZZий мир» („ruSSký svět“). Od vypuknutí války jsme dokázali, že jsme silný a neústupný národ, který

nelze porazit. Každý den bojujeme za naši zemi a bráníme svou čest a důstojnost.

Stojíme a vyhráváme!!! Všechno nejlepší k narozeninám, Ukrajinu!

Mariupol dnes. Horor se stal běžnou záležitostí.

Mariupolská márnice oficiálně zdokumentovala již 87.000 mrtvých!!! Osmdesát sedm tisíc nevinných lidí. Kolik jich ještě chybí, nikdo neví, kolik lidí je v zajetí nebo v neznámých hrobech...

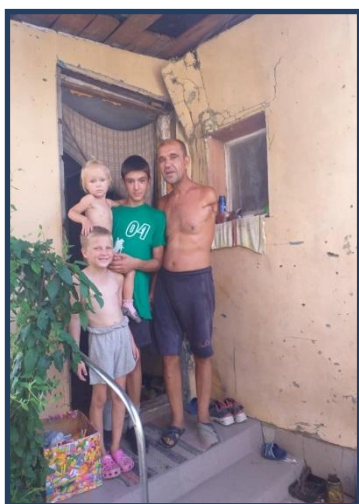

Víte, co toto číslo znamená? Každý šestý občan Mariupolu zemřel! Z půlmilionového města. Mohli žít, rodit děti, žít šťastně, ale nestihli se včas evakuovat. Ruský opoziční novinář Alexandr Nevzorov píše: „Píšu mi starší přátelé, jsou to stavitelé, kteří spěchali do Mariupolu. Nečinně sedíme, nenesou nám bělidlo. Bez bělidla to nejde. Kde je velké nahromadění mrtvol (v divadle), tam je potřeba bělidlo a teprve potom beton. Protože když mrtvoly jen zalijete betonem, tak ten smrad si nějak prorazí cestu i silnou vrstvou betonu.

Když najdeme hromadné místo s mrtvými těly, nesmíme je vytahovat, ano – příkaz je nevytahovat mrtvoly, ale tiše je betonovat.“ Ruští piloti svrhli obrovskou bombu na naše činoherní divadlo. Téměř každý, kdo byl v protiletectvém krytu divadla, zemřel a zůstal pod troskami. Město páchne jako mrtvola.

Nedávno jsem našla (ve svém mobilu) naše tehdejší děti Míšu a Bogdanu, které se s námi

stěhovaly v roce 2014 z Mariupolu do Lvova. Nejstarší fotka byla pořízena v roce 2015, jejich matka byla ve vězení asi 5 let. Děti s námi vyrostly. Ale když se dostala z vězení, po nějaké době odvedla Míšu i Bogdanu. Za války se skrývali ve sklepě. Jednoho dne šel jejich nevlastní otec pro vodu a kus šrapnelu mu utrhl ruku. Nyní je rameno už zahojené. Žijí v malém domku svého nevlastního otce, který je ovšem zničený. Nejsou zde žádné dveře,

dům má rozbitá okna. Jídlo si vaří na ohni. Podařilo se nám jim poslat nějaké peníze. Je nám velmi líto, jich i všech lidí, kteří okupované město nemohli opustit.

Začíná práce denního centra v našem domě

Před začátkem školního roku jsme shromáždili naše vzácné děti a jejich rodiče v naší oblíbené kavárně Lighthouse. Bohužel nepřišly všechny děti a ne všichni rodiče. Na obrázku jsou dvě matky, já jim říkám „pozitivní“. Nepijí, pracují, ač v málo placených zaměstnáních. Snaží se a starají se o své děti. Bohužel do církve nechodí. Ale jejich děti ano. Matky Ilji, Nataši a Rostika pijí alkohol a nepracují. I když na naše setkání dříve chodily. Pravděpodobně nechtějí, aby začala škola a nové starosti! V kavárně jsme si to parádně užili. Jedli jsme pizzu, hráli hry, barista nás jako vždy všechny pohostil kávou a mojitem zdarma!

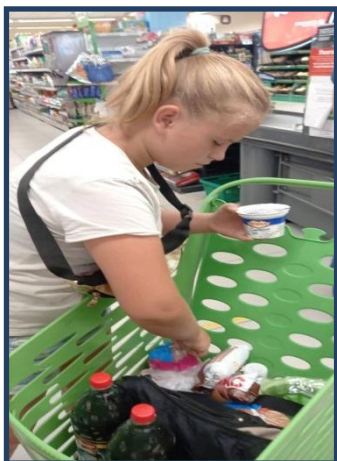

Bohužel ukrajinské školy začínají školní rok distančně. Prezenčně mohou otevřít pouze školy, které mají protiletectvé kryty. A to za předpokladu, že všichni rodiče souhlasí s posíláním svých dětí do školy. Mnoho lidí raději nechává děti doma a připojuje se k výuce online, protože ruské rakety mohou zasáhnout jakékoli město a vesnici a zabít civilisty.

Denní centrum, které jsme loni pořádali v budově sboru, se letos bude konat přímo v našem domě. Díky Bohu jsme zvládli nakoupit 5 tun pelet. Dětem bude teplo!! Doufám, že nám toto množství vystačí. Děti k nám přijdou ráno, nasnídají se, budou dělat online lekce, hrát si, plánujeme pro ně organizovat i biblické hodiny hodiny Bible, obědvat. S největší pravděpodobností nestihneme projít všechno učivo. Naším cílem je předat jim základní znalosti: umět číst, psát, počítat. Plánujeme také naučit děti vařit obědy a připravovat svačiny. Letos máme dvě děti, které neumějí číst a počítat: Vika je v 6. třídě a Ilja ve 2. třídě. Nataša číst umí, ale špatně; nepamatuje si ani malý text. Takže – čeká nás hodně práce!

Práce se sociálně slabými rodinami

Každý měsíc nosím našim dětem tašky s potravinami, někdy i 2x měsíčně. Často беру děti s sebou do obchodu, učím je, jak si vybrat základní potraviny, ze kterých uvaří oběd. Samozřejmě nikdy nezapomeneme ani na sladkosti a sušenky. I když tyto děti někdy musí řešit problémy dospělých, stále zůstávají dětmi. Některá jednoduchá jídla vědí, jak samy uvařit. Mohou si usmažit míchaná vejce nebo připravit toasty, vařit špagety, udělat ovesnou kaši.

V tomto roce se naše milé děti - Virsavija a Svjatoslav začaly učit lidové tance v městském kulturním středisku. Přála bych si, aby se všechny naše děti věnovaly tanci nebo hudbě. Chci, aby každé dítě mělo koníčka, který mu v budoucnu pomůže, pomůže mu přizpůsobit se dnešní realitě. Pokud děti nemají doma pocit bezpečí, je pro ně těžké poznávat svět, těžko se učí něco nového. Ale díky vám můžeme i nadále sloužit znevýhodněným dětem na Ukrajině. Chvála Bohu za vás, za vaše laskavá a štědrá srdce!

Kéž Bůh bohatě žehná vám, vaší církvi a vašim rodinám. Ať je ve vaší zemi mír!

Irina Klimová

Ržiščeť, Ukrajina

září 2022